

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริม
ด้วยการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Developing English Exercise Package through Communicative Language
Teaching Approach for Promoting Reading Skill and Knowledge Utilization
Competency of Grade 6 Students

จิรพรรณ นาคแย้ม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการ นำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (4) เปรียบเทียบความสามารถ ด้านการนำความรู้ไปใช้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ (5) ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอ เมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 40 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการ จัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ชุด แผนการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความ สามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการ จัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 76.92/76.75 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6081

¹ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้โดยรวมเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับเห็นด้วยมากที่สุดต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

คำสำคัญ : ทักษะการอ่าน การนำความรู้ไปใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

The purposes of this study were as follows: 1) to develop a supplementary English reading exercises through Communicative Language Teaching Approach for promoting reading skill and competency on knowledge utilization of Grade 6 Students in accordance with the 75/75 criteria of efficiency; 2) to investigate the effectiveness index of the exercises in relation to implementation; 3) to compare students' learning achievement on English reading between before and after implementing the exercises; 4) to investigate the change of students' competency on knowledge utilization by comparing mean scores between before and after implementing the exercises; and 5) to study students' satisfaction toward learning through the exercises developed. The sample of the study included 40 students of Grade 6/1 enrolling at Lakmuang Mahasarakham School during the first semester of the academic year 2013. The exercise implementation lasted for 12 hours. Research instruments included the 10 sets of exercises designed to promote learners' English reading skill and competency on knowledge utilization of grade 6 students, 10 lesson plans in accordance with Communicative Language Teaching Approach, achievement test of English reading with 30 items, achievement test of competency on knowledge utilization with 30 items, and student satisfaction survey. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, effectiveness index. Mean difference was tested by t-test (Dependent samples).

Findings were as follows:

1. The exercises yielded the efficiency indexes of 76.92/76.75, which were higher than the established criteria of 75/75.
2. The effectiveness index of the exercises was 0.6081.
3. The students' achievement on English reading skill after learning through the exercises was higher than that of the achievement before learning through the exercises at the .01 level of significance.

2. The students' competency on knowledge utilization after learning through the exercises was higher than that of the competency before learning through the exercises at the .01 level of significance.

3. The students yielded the highest level of satisfaction according to learning through the exercises.

Keywords : An English reading skill, utilizing knowledge, English exercise package, Communicative Language Teaching

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยมากขึ้นเรื่อยๆ ในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ อาทิ การติดต่อสื่อสารในทางการเมือง การค้า วิชาการ การประกอบอาชีพ และการสื่อสารทั่วไประหว่างพลเมือง ความสำคัญดังกล่าวทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดการตื่นตัวและมีลักษณะเป็นพลวัตจากการแสวงหาและพัฒนาเทคนิคการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นั้นหากเป็นการเรียนการสอนในฐานะภาษาต่างประเทศ Carrell (1989a) และ Grabe (1991) เห็นว่า การอ่านคือทักษะที่สำคัญที่สุด Grabe อธิบายเรื่องนี้ว่า อาจเป็นเพราะในสังคมหนึ่งๆ มีความหลากหลายยิ่งขึ้น โดยประกอบด้วยกลุ่มคนต่างๆ ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน บริบทดังกล่าวส่งผลให้การอ่านกลายเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับทำความเข้าใจความหลากหลายในสังคม นอกจากนี้ ความพยายามที่จะทำให้การสอนอ่านภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่ากันกับการอ่านภาษาแม่ก็เป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในยุคที่ผู้คนต่างตระหนักว่ามนุษย์คือต้นทุนและปัจจัยที่สำคัญกว่าทรัพยากรอื่นใดในการพัฒนาประเทศนั้น เป้าหมายของการอ่านได้ขยายขอบเขตออกไปจนครอบคลุมถึงเป้าหมายทางการคิด ด้วยเหตุผลว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากการพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่กับความสามารถทางการคิดคือมนุษย์ที่ได้รับการฝึกฝนให้รู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพ การแก้ปัญหา และที่สำคัญคือการดำเนินชีวิตบนฐานของความรู้ (Halpern, 1997 ; Stupnisky, Renaud, Daniels, Haynes, and Perry, 2008)

การนำความรู้ไปใช้ (Knowledge utilization) เป็นความสามารถทางการคิดอีกลักษณะหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิต ตามแนวคิดการจัดประเภทจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ Marzano and Kendall (2007) นั้น การนำความรู้ไปใช้เป็นการคิดในระดับที่สี่จากทั้งหมด 6 ระดับ ได้แก่ การรื้อฟื้นความรู้ (Retrieval) ความเข้าใจ (Comprehension) การวิเคราะห์ (Analysis) การนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Utilization) การรู้คิด (Metacognition) และระบบตนเอง (Self-System) การนำความรู้ไปใช้ มี 4 แบบ คือ (1) การ ตัดสินใจ (decision making) (2) การแก้ปัญหา (problem solving) (3) การสืบค้นแบบทดลอง (experimental inquiry) และ (4) การสำรวจ (investigation)

อย่างไรก็ตาม การบรรลุเป้าหมายใดๆ ในการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย โดยปัจจัย หนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนคือรูปแบบการเรียน การสอน ความสำคัญดังกล่าวมีผลต่อวิวัฒนาการด้านรูปแบบการเรียนการสอนภาษา แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร (Communicative language instructional approach) ถือเป็นแนวคิดเชิง

ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง จากพื้นฐานแนวคิดที่เน้นการเรียนรู้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ หรือสอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังเสนอว่า ในการสื่อสารนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ไม่สามารถแบ่งแยกจากกันได้ ดังที่ Savignon (1991) ชี้ให้เห็นว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับของการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ตามความเป็นจริงแล้ว การสื่อสารมีลักษณะเป็นความร่วมมือกัน (Collaboration) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยที่ผู้ส่งสารไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร แต่เพียงฝ่ายเดียว เพราะผู้รับสารจะสร้างความหมายต่อสารนั้นด้วยตนเองผ่านการตีความ ดังนั้น การสื่อสารจึงเป็นการปฏิสัมพันธ์จากการที่ทั้งสองฝ่ายมีส่วนร่วมในการสร้าง และต่อรองความหมาย Long (1981, 1983, 1996) ได้เสนอที่คะแนนในทำนองเดียวกันว่าพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อนหรือนำเข้า (Input) ผลผลิต (Output) และการต่อรองหรือสร้างความหมาย ขณะที่ Thompson (1996 : 11) เห็นว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับผู้เรียนและบริบทของผู้เรียน โดยเรียนรู้ไวยากรณ์ไปพร้อมกับความหมายที่นำเสนอผ่านบริบทต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางภาษา

ผู้วิจัยเห็นว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเสนอการจัดการเรียนการสอนภาษาในลักษณะบูรณาการ กล่าวคือ ให้ความสำคัญต่อทั้งผู้ส่งสารหรือผู้พูดและผู้เขียนไปพร้อมกับผู้รับสารหรือผู้อ่านและผู้ฟัง ด้วยเหตุผลที่ว่าในการสื่อสารนั้น ทั้งสองฝ่ายร่วมกันสร้างและเจรจาต่อรองความหมาย นอกจากนี้ แนวคิดเช่นนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับผู้เรียนตลอดจนบริบทของผู้เรียน เช่น ค่านิยม วัฒนธรรมและภูมิหลังอื่นๆ การบูรณาการอีกประการหนึ่งคือการบูรณาการด้านทักษะภาษา โดยมุ่งส่งเสริมการใช้ทักษะด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ ไปพร้อมกัน ด้วยข้อค้ำประกันที่ว่าในการสื่อสารนั้นทักษะทางภาษาทั้งหมดถูกดึงมาใช้ร่วมกัน ประเด็นด้านกระบวนการ ซึ่งสรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการแห่ง ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการประมวลผลของจิต จากประเด็นนี้ ผู้วิจัยได้ข้คิดที่ว่า ปัจจัยนำเข้า (Inputs) สู่กระบวนการโดยเฉพาะภาษานั้น ต้องมีความน่าสนใจ หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับภาษา เพื่อนำไปสู่การสร้างความหมายและสื่อความหมายนั้นออกมา พร้อมกับการแสวงหายุทธวิธีในการประมวลผล ประเด็นด้านสื่อสภาพจริง ผู้วิจัยได้ข้คิดว่าสื่อไม่ใช่แค่เพียงผลิตภัณฑ์ (Products) ประกอบการสอน เพราะข้อค้ำประกันที่สำคัญในเรื่องสื่อคือการออกแบบสื่อให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับ บริบทของการสื่อสารที่แท้จริง ด้วยเหตุผลที่ว่า การสื่อสารที่แท้จริงนั้นเกิดขึ้นท่ามกลางสื่อที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรืออยู่รายรอบตัวผู้สื่อสาร จากข้อดีเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

นอกจากวิวัฒนาการเชิงแนวคิดในระดับมหภาค (Macro) แล้ว ความเคลื่อนไหวด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับจุลภาค (Micro) หรือในเชิงปฏิบัติยังสะท้อนให้ถึงการพัฒนาด้านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แบบฝึกทักษะคือสื่อการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุที่แบบฝึกทักษะมีความยืดหยุ่นด้านรูปแบบและกิจกรรมซึ่งสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของปัญหา และความต้องการ คุณสมบัติดังกล่าวทำให้การออกแบบและพัฒนาแบบฝึกทักษะยังคงเป็นเรื่องท้าทายต่อจินตนาการ และความสามารถของผู้สอนภายใต้กรอบแนวคิดและข้อค้ำประกันที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการนำความรู้ไปใช้มาใช้เป็นเป้าหมายใน การศึกษาร่วมกับแนวคิดการพัฒนาทักษะการอ่าน ด้วยเห็นว่าการอ่านที่เน้นเฉพาะความหมายของคำ กฎเกณฑ์ทาง ภาษา และการจดจำเรื่องราวที่ปรากฏในบทความ (Text) นั้นมีคุณค่าไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน การอ่าน อย่างมีปฏิสัมพันธ์ในเชิงการคิดกับสิ่งที่อ่าน อาทิ การประเมินคุณค่าและความน่าเชื่อถือ การตีความ การตั้งประเด็น อภิปราย จึงเป็นคุณสมบัติที่จำเป็น

สำหรับผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านสามารถค้นกรองข้อมูลจากสิ่งที่อ่านก่อนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการอ่าน ดังที่ Kumaravadivelu (2006 : 70) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนอ่านในยุคปัจจุบันไม่ใช่แค่เพียงการเรียนการสอนภาษา แต่เป็นการอ่านอย่างไตร่ตรองใคร่ครวญ ซึ่งทำที่สุดคือการสรุปถึงความรู้ที่ได้รับ เป้าหมายในการเรียนการสอนทั้งสองประการนำไปสู่การออกแบบและพัฒนา แบบฝึกทักษะที่อาศัยกระบวนการเรียนการสอนและธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการนำเสนอแก่ผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารไปใช้ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการนำความรู้ไปใช้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นอื่นๆ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง และผู้สนใจในการพัฒนารูปแบบการสอน และสื่อการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป
4. เป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และผู้สนใจ ในการผลิตและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความสามารถของผู้เรียน

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 289 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินแบบ ฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้น หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. ทดลองใช้จริงโดยทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน โดยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) ทดสอบวัดความสามารถในการ นำความรู้ไปใช้ก่อนเรียน (Pre - test) ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำ ความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน แล้วทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน ทดสอบวัดความสามารถในการนำความรู้ไปใช้หลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

5. หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประสิทธิภาพ 76.92/76.75
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.6081 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการฝึกด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริม ด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 60.81
3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนความสามารถในการนำความรู้ไปใช้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ เท่ากับ 4.71

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 76.92/76.75 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6081 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการ ทดลองเพื่อปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ โดยนำผลจากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองสอนจริงซึ่ง สอดคล้องกับ กุศยา แสงเดช (2545) ที่กล่าวถึงแบบฝึกว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากจบเนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 113) ที่กล่าวไว้ว่าแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับ ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรรัตน์ นันดา หลง (2551) ที่ได้พัฒนาแบบฝึก เสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนช่วง ชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราดผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/82.42 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริม ทักษะการอ่านของอังกฤษในระดับสูงทุกบทเรียน นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ

สื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาเป็นหลักในการพัฒนา โดยจากการทบทวนวรรณกรรมทำให้ผู้วิจัยเกิดความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้นบริบทในการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการประมวลผล และการสื่อความหมายออกมาผ่านทางภาษาด้วยการอาศัยหลักการนี้ แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความหลากหลายด้านประสบการณ์ทางภาษาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหรือใกล้เคียง สถานการณ์จริง ทั้งนี้เพื่อให้ปัจจัยนำเข้าด้านภาษาภายใต้บริบทจริงหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงสามารถกระตุ้น ผู้เรียนให้เกิดการตื่นตัวหรือแรงจูงใจในการทำกิจกรรม ดังนั้น เมื่อนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านจึง สอดคล้องกับหลักการที่เน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ วิสาข์ จิตวิตร (2543 : 48-57) ที่ เห็นว่าแบบฝึกหัดอ่านช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจในการอ่านโดยไม่แยกสอนจากทักษะอื่นมีแนวคิดและเทคนิคใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ผู้เรียนจะกระตือรือร้นที่จะอ่านเพราะสามารถอ่านข้อความที่ตรงกับความต้องการทำให้มีแรงจูงใจที่จะ อ่านมีโอกาสทำแบบฝึกหัดที่น่าสนใจสามารถช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านดีขึ้น และนักเรียน มีคะแนน ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกับการฝึกฝนกระบวนการคิดด้านการนำความรู้ไปใช้ โดยการออกแบบกิจกรรมสำหรับฝึกฝน พัฒนาการคิดด้านการนำความรู้ไปใช้นั้นมีกรอบและทิศทางในการออกแบบอย่างชัดเจนจากการประยุกต์ใช้แนวคิดของ Marzano and Kendall (2007) ให้มีความเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ดังนั้น กิจกรรมจึงมีความแปลกใหม่ หลากหลายและท้าทายผู้เรียน อีกทั้งนำเสนอต่อผู้เรียนอย่างมีลำดับขั้นตอนผ่านแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับการวิจัยของ คชากฤษ เหลี่ยมโรสง (2554) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหาของนิสิต ระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Soobard and Rannikmäe (2011) ที่ได้พัฒนากิจกรรม สำหรับประเมินความสามารถการรู้วิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ของผู้เรียนด้านการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมหรือเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นสามารถประเมินระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านการ แก้ปัญหาและการตัดสินใจได้เป็นอย่างดี และจากข้อค้นพบดังกล่าว งานวิจัยนี้ยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนา เครื่องมือที่สามารถพัฒนาการคิดของผู้เรียนได้หลายระดับ โดยเฉพาะการคิดในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 76.92/76.75 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ ในการฝึกทักษะการอ่านและการคิดด้านการนำความรู้ไปใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เป็นอย่างดี

1.2 ในการนำแบบฝึกทักษะไปใช้ ครูควรกำกับดูแลให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง ส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ สามารถยืดหยุ่นได้ตามบริบท

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาและศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ทางภาษาที่ควบคู่กับการคิด

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้เสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับการเรียนรู้แบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา แสงเดช. แบบฝึก: คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2545.
- คชาภุษา เหลี่ยมไธสง. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บผสมผสานโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหาของนิสิตระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. เอกสารประกอบการสอน วิชา 0506702 : นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- วิสาข์ จิตวิตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.
- อมรรัตน์ นิตดาหลง. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนนทรายวิทยาคม จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- Carrell, Patricia. "SLA and classroom instruction : Reading." *Annual Review of Applied Linguistics* 1988, 9 : 233-242, 1988.
- Grabe, William. "Current developments in second language reading research." *TESOL Quarterly*. 25(3) : 375-406, 1991.
- Halpern, Diane. *Critical thinking across the curriculum : A brief edition of thoughts and knowledge*. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, 1997.
- Kumaravadivelu, B. "TESOL methods: changing tracks, challenging trends." *TESOL Quarterly*. 10 : 59- 81, 2006.
- Long, Michael. "Input, interaction, and second-language acquisition," In *Native language and foreign language acquisition, annals of the New York Academy of Science*. 379, 259-278. Edited by Harris Winitz. New York : New York Academy of Science, 1981.
- Marzano, Robert J., and John S. Kendall. *The new Taxonomy of educational objectives*. 2nd ed. California : Corwin Press, Inc, 2007.

- Savignon, Sandra J. "Communicative language teaching : State of the art." **TESOL Quarterly**. 25(2, Summer) : 261-277, 1991.
- Soobard, Regina, and Miia Rannikmäe. "Assessing student's level of scientific literacy using interdisciplinary scenarios." **Science Education International**. 22(2,June) : 133-144, 2011.
- Stupnisky, Robert et al. "The interrelationship of first year college students' critical thinking disposition, perceived academic control, and academic achievement." **Research in Higher Education**. 49(6) : 513-530, 2008.
- Thompson, Geoff. "Some misconceptions about communicative language teaching," **ELT Journal**. 50(1, January) : 9-15, 1996.